

Asisko gutuna

2009ko abuztua. 2. printzipioa: Eguneroko bizitza:

barnerantz, umiltasuna.

10. zenbakia

Asis Sarea eguneroko bizimoduan espiritualtasun frantziskotarra ezagutu edo partekatu nahi duten lagunen sare sozial irekia da.

Berriro ere, Asis Sarearen bigarren printzipioari erreparatuko diogu: eguneroko bizitzan apaltasuna bizi. Ez da erreza, benetan, gertatzen zaigun guztia jarrera horretan oinarriturik irakurtzea, ezta horretan oinarriturik bizitzea aukeratzea ere. Dena den, funtsezko gakoaren aurrean gaudelako

intuizio edo segurtasun bezala, hori integratzen joan daiteke egunero, geure bizitzari zentzu beteagoa aurkitzen joateko: munduaren eta geure errealitatearen behe-behetik eta barrutik, aurrera egin eta zoriontasun sakonagoa aurki daiteke. Bidean ez gaude bakarrik.

Gogoetarako gaia

Egunero gutxitasunean bizi

Ebanjelioa behartsuez mintzo zaigu, azkenengoak lehenengo izateaz; Ebanjelioak Jainko gurutzatuaz hitz egiten digu. Hitzok entzuteak, bizi garen munduan bizituz ere, kemenez betetzen du gure bihotza. Pobre izateko desira utopikoetan hurbiltzen gara hitz horietara; baina geure pribilegioei eutsiz, aberats izanik hautapena egin ahal izanez. Haur baten esaldiak, “nik aberats izan nahi dut pobreei dirua emateko”, nahiko ongi ematen du gure irudia. Txikia aukeratu nahi dugu pribilegiatu izanik, behartsuengana hurbildu, inportanteagoak, aberatsagoak eta eskuzabalagoak sentituz. Harrokeriak eta hantusteak balio gabe uzten dute gure eskuzabaltasuna; geure hantustearekin hartzen dugu jada saria.

Gertatzen da izan gaitezkeela aberats gauza batzuetan, baina besteetan oso txikiak gara: behin eta mila bider hutsegite berean erortzen garenean,

ezin dugunean, ez dakigunean, gai ez garenean, gustatzen ez zaigun alde hori (eta besteei ere ez) agerian gelditzen denean. Benetan behartsu garen toki hori aproposa da eskerrak emateko, hor aurkitzen baitugu geure egiazko tokia. Eta geure benetako tokia onartzea izan daiteke ohiko ez den askatasunaren iturri. Egunero geure itxurakeriatik libratu, egunero asmatu beharretik libratu, egunero ahal duguna egin dena Jainkoaren eskuetan utziz. Unetik unera libreago izanik, joan gaitezke aukera egiten txiki denaren alde, simple denaren alde, distirarik ez duenaren alde. Horrela gero eta askatuagoak izanik, gertuago sentituko gara azkenekoengandik, eta egin ahal izango dugu benetako aukera beraiekin.

Apaltasuna hautatzea, garena eta duguna keinu xumez eta bihotz irekiz partekatzea da: dena, on eta txarra, pozten gaituena eta min ematen diguna.

Ebanjelioko pasartea: Mt 5, 43-47

Jesusek, esan zien: «Gizon batek bi seme zituen. Gazteenak esan zion aitari: “Aita, emadazu dagokidan senipartea”. Eta aitak ondasunak banatu zizkien. «Handik egun gutxira, seme gazteenak, zituen guztiak bildurik, urrutiko herrialde batera alde egin zuen eta han, galdukerian biziz, ondasun guztiak jan. Dena xahutu zuenean, gosete ikaragarria gertatu zen inguru hartan eta estu aurkitzen hasi zen. Orduan, herrialde hartako gizon batengana joan zen morroi, eta hark bere sailetara bidali zuen txerrizain. Txerriek jaten zuten ezkurrez asetzeko gogoia ematen zion, ez baitzion inork jaten ematen. Orduan, pentsatzen jarriarik, bere baitan esan zuen: “Zenbat langile gure aitarenean nahi adina ogi eta gehiago dutela, eta ni hemen goseak hiltzen!

Jaiki, aitarengana joan eta esango diot: Aita, bekatu egin dut Jainkoaren eta zure kontra. Ez dut gehiago seme-izenik merezi. Har nazazu zeure langileetako bat bezala”. «Jaiki eta aitaren etxera abiatu zen. Oraindik urruti zegoela, ikusi zuen aitak eta errukitu egin zen; eta, lasterka joanik, besarkatu eta musuka hasi zitzaion. Semeak esan zion: “Aita, bekatu egin dut Jainkoaren eta zure kontra. Ez dut gehiago zure seme-izenik merezi...”. Aitak, ordea, esan zien morroiei: “Ekarri bizkor jantzirik onena eta jantziozue, ipiniozue eraztuna eta jantzi oinetakoak; ekarri zekor gizendua eta hil; egin dezagun festa-otordua; zeren seme hau hilda bainuen eta piztu egin zait, galdua nuen eta aurkitu egin dut”. Eta festa hasi zuten.

San Frantziskoren testua: Zelanoren bigarren bizitza: 103, 142

Jainkoaren gizona handikien aurrean ez ezik, maila bereko eta beheragokoarekin ere apal agertzen zen, prestago beti aholkua eta zentzabidea hartzeko emateko baino. Egun batez, asto gainean zeramatela –ahul eta gaixo zegoen eta ez zen oinez ibiltzeko gauza-, lanean ari zen nekazari baten sorotik igaro ziren. Nekazariak, berarengana lasterka joan eta anai Frantzisko ote zen galdetu zion grinatsu, Jainkoaren gizonak baietz, bera zela apal erantzun zionean, nekazariak esan zion: “Saia zaitez guztiek esaten duten bezain ona izaten, askok baitute zugar konfiantza. Ohar egiten dizut, bada, ez diezaiozun sekula jendearen itxaropenari huts eman”. Hau entzutean, Frantzisko Jainkoaren gizona asto gainetik lurrera jaitsiz, nekazariaren aurrean belaunikatu zen eta, haren oinei umilki muin emanez, esker ona agertu zion, aholkua eman nahi izan ziolako. Hain ospetsua izanagatik, askok santutzat hartzeraino ospetsu, ezereztat zuen bere burua Jainkoaren eta gizonen aurrean; eta ez zen harrotzen ez ospe handiagatik, ez egozten zioten santutasunagatik, ezta bere merezimenduen sari aurreratu bezala eman zitzaizkion hainbat eta hainbat anaia eta seme santurengatik ere.

Sal 8, 2. 4-10

Jauna, gure Jauna,
bai harrigarria zure izena mundu osoan!

Zeure behatzez eratu duzun ortzia
eta ezarri dituzun ilargi-izarrak ikusita,
zer da gizona, zu hartaz oroitzeko?
Zer gizakia, zu hartaz arduratzeko?

Ia jainko baten pareko egin duzu,

ohorez eta aintzaz koroatu;
zeure eskulan guztien buru egin duzu,
denak haren menpean jarri:
ardi eta idiak, baita basapiztiak ere;
zeruko hegaztiak eta itsasoko arrainak,
itsasoan zehar dabilen guztia.

Jauna, gure Jauna,
bai harrigarria zure izena mundu osoan!

Gutuneko azken hitzak

Ugaritasunak behartsua egin ninduen (Ovidio)

2009ko irailko eguneroko ebanjelioa

Egunero Ebanjelioa irakurri nahi duten lagunek, egun bakoitzari dagozkion irakurgaien arabera, hemen dauzkate irailko erreferentzia guztiak:

1 Lk 4,31-37	7 Lk 6,6-11	13 Mk 8, 27-35	19 Lk 8,4-15	25 Lk 9,18-22
2 Lk 4,38-44	8 Mt 1,1-16.18-23	14 Jn 3,13-17	20 Mk 9, 30-37	26 Lk 9,43b-45
3 Lk 5,1-11	9 Lk 6,20-26	15 Jn 19,25-27	21 Mt 9,9-13	27 Mk 9, 38-43. 45. 47-48
4 Lk 5,33-39	10 Lk 6,27-38	16 Lk 7,31-35	22 Lk 8,19-21	28 Lk 9,46-50
5 Lk 6,1-5	11 Lk 6,39-42	17 Lk 7,36-50	23 Lk 9,1-6	29 Jn 1,47-51
6 Mk 7, 31-37	12 Lk 6,43-49	18 Lk 8,1-3	24 Lk 9,7-9	30 Lk 9,57-62

Oharrak:

Asis Sarearen ezaugarri nagusia da irekia izan nahi duela eta bere asmoa biderkatzea. Irekitasun hau sarean parte hartzen dugun bakoitzari egitea dagokigu. Guztiok biderka dezakegu Asis Sarea, hileroko Gutun hau jasotzera edo hileroko azken ostegunetan 19.30ean, ohiko lekuetan, ospatzen dugun otoitzaldian parte hartzera nor gonbida dezakegun pentsatuz.

Asis Sareari buruzko informazioa hartu nahi izanez gero, edo gutun hau hileroko hartzeko izen emateko, deitu 646-214896 telefono zenbakira edo bidali mezua asissarea@arantzazu.org helbide elektronikora.

Asisko Gutunaz, bakarka nahiz taldean lan egiteko iradokizunak

Asisko gutuna

2009ko abuztua. 2. printzipioa. Eguneroko bizimodua:

barnerantz, umiltasuna

10. zenbakia

10. Asisko Gutunaren printzipio den apaltasuna ez da zerbait heroikoa, egunerokoa bizitzeko jarrera bat baizik: adiskideekin, bikotearekin, seme-alaba eta familiarekin, lagun eta auzokoekin... ditugun eguneroko harremanak nola bizi; egunean eguneko erabaki txiki edo handietan; geure lanean; geure oporraldietan... Gizon-emakume guztien esku dago hori.

Txiki izatea eguneroko bizitzan

Ebanjelioak dioenak: behartsuak dira erreinuan estimatuena; azkenak izango dira lehenengo; gure Jainkoa, gurutzean hildako Jainkoa da ... ze oihartzun sortzen ditu zeure baitan?

Asko dira pobrezia moduak. Pobrezia aurki dezakegu geure baitan kokatua. Ez da beti erraza horretaz konturatzea, baina geure egia osoarekin topo egiteko gauza inportantea da geure pobrezia hurbiltzea. Zeintzuk dira zeure pobrezia? Zer sentitzen duzu haien aurrean?

Ba al duzu, gogoetan agertzen den libertate horren esperientziarik? Zer esan dezakezu zeure esperientziatik: zer aldatzen da zeure bizitzan, zer gertatzen, libertate hori bizi ezin duzunean?

Ekarri gogora Jn 8,32 txatalak dioena: *“Egia ezagutuko duzue eta egiak aske egingo zaituzte”*.

Zeure egiaz jabetuz eta bertan ainguratuz, nola ikusten duzu zeure burua gure munduan dagoen pobrezia-egoeraren aurrean? Ze ekarpen egin dezakezu injustizia-egoera horretan erremedio pixka bat jartzeko?

“Aita bidera irten zitzaion...”

Batzuetan galduta ibiltzen gara bizitzan zehar, jaso dugun “ondarea” ergelki gastatuz: ahalmenak, kalitateak, balioak, barne-barneko desirak... Erraza da “geure aitaren etxea”, geure etxe propioa, atzean uztea, nor garen ahaztea, sustraiak non ditugun ahaztea, geure bizitzari norabidea zerk ematen dion ahaztea

Zer honelako egoerak bizi izan dituzu edo ari zara bizitzen? Zeure esperientziari begira, zerk lagundu dizu etxera itzultzen? Zerk emango lizuke laguntza une honetan?

Entzun zeure buruari, erantzuna lehenago edo geroago zeure izatearen barne-barnetik etorriko zaizu. Besterik gabe jar zaitez geldia eta entzun ...

Ez ahaztu: Jainkoa zeru-ertzerara begira dago beti, zu itzuli zain... Jainkoa gure zain dugu beti. Ap 3,20 txatalak dioen bezala: *“Hara, atean nauzu deika; norbaitek nire abotsa entzute badu eta atea ireki, harenean sartuko naiz eta elkarrekin afalduko dugu”*.

“Frantziskok esker ona agertu zion, aholkua eman nahi izan ziolako”

Frantzisko kontziente da bere egiaz, bere egia osoaz. Horregatik ez du bere burua inor baino handiagotzat hartzen: nor da bera habea begian duela, hurkoaren begian lasto izpia ikusteko?

Nola erreazionatu ohi duzu zuri egindako kritiken aurrean? Izan daiteke hori, zeure bizitzako egia nola bizi duzun jakiteko adierazle ona.

Zer iradokitzen dizu, testuan kontaturiko Frantziskoren apaltasunak? Ze sentimendu esnatzen dizu? Onar itzazu beroriek datozkizun horretan bertan. Zer diote zutaz?

“¿Zer da gizakia, zu hartaz oroi zaitezen?”

Bere errealtateaz eta pobreziaz konturaturik... salmogilearen bihotzetik Jainkoarekiko esker on eta gorespenezko kantua sortzen da, norberaren bizitzagatik, Hark gudan begiak jarri dituelako, maite gaituelako, dena delarik gutaz oroitzen delako. *“Jauna, gure Jauna, bai barrigarria zure izena mundu osoan”*.

Jar itzazu zeure zailtasun, pobrezia eta miseriak Jainkoaren aurrean. Ez daitezela oztopo izan zu Harengana hurbiltzeko. Ezagutzen ditu horiek guztiak, eta besoak zabalik zure zain dago. Jar ezazu dena Haren eskuetan eta onar ezazu Aita duzunaren besarkada.

Iradokizun praktikoak: Oihartzunak

Gogoeta ez den beste modu batean gertura zaitezke zeure baitara: joan zaitez entzunez lanerako jarraibide hauen elementuren batzuk edo zeure bizitzako edozein egoera zeure baitan sorrarazi duena: sentimenduak, sentsazioak, galderak, desirak... Zeure baitan sorrarazten dituzten oihartzunak dira.

Gauza ez da, bada, asko arrazoitzea, buruari buelta asko ematea, baizik eta norberaren barne-aldearekin gero eta gehiago ohituz joatea.